

הט (חיפה) 3068-06-25 - ליאת לאה זילברמן שטיינר נ' אירן נתן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 3068-06-25 זילברמן שטיינר נ' נתן

לפני כבוד השופט אורי גולדקורן
מבקשת
נגד

משיבה
אירן נתן, ע"י ב"כ עו"ד ריצ'ארד סאלח

פסק דין

1. המבקשת הגישה נגד המשיבה בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשה נטען כי המבקשת, המתגוררת בדירה בחיפה בדירה עם חמישה ילדיה, מהם שלושה קטינים, ומצב בריאותה אינו תקין, סובלת מרעש בלתי סביר שנגרם על-ידי המשיבה, אשר מתגוררת בדירה מעליה באותו בנין. עוד נטען כי המבקשת הפעילה בחג השבועות מכוונה חשמלית לניקוי חלונות שיצרה רעש עז, דבר שהוביל לחילופי דברים קשים ולהזמנת משטרה. כמו-כן צוין כי טרמפולינה שרכשה המשיבה הותקנה מעל חדר השינה של המבקשת. בהודעה נוספת טענה המבקשת כי המשיבה השליכה דוקרנים מעל לראשם של ילדיה הקטינים אל תוך גינתה. היא אף הגישה הודעה שלישית, בה טענה כי בידה "מאות סרטונים של רעשים, דפיקות, גרירות רהיטים, גרימת רעש בימי המנוחה ובשעות לא סבירות...".

2. בתשובת המשיבה נטען כי קיים מעשה בית-דין, לאור החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק ע"א 44575-09-24 (אירן נתן נ' ליאת לאה זילברמן שטיינר) מיום 19.9.2024 (להלן: ההחלטה הקודמת), בה נקבע כי הליך של צו הטרדה מאיימת אינו מתאים לטענות אותן העלתה המבקשת ועליהן היא חוזרת בבקשתה הנוכחית. אשר לטענת השלכת הדוקרנים (שלא הופיעה בבקשה המקורית), טענה המשיבה כי המבקשת ביקשה להתקין קוצים להרחקת יונים על מרפסת ביתה של המשיבה, אולם אינה רשאית לעשות זאת.

3. בדיון במעמד הצדדים ביום 14.7.2025 הפנה בא-כוח המשיבה להחלטה הקודמת של בית המשפט המחוזי בחיפה ולפסיקה נוספת באותה סוגיה. יודגש כי מדובר שם בערעור על החלטת

בית משפט השלום שנעתר לבקשת המבקשת כאן ונתן נגד המשיבה כאן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי החוק. הערעור של המשיבה התקבל, ובהחלטה הקודמת קבע השופט י' כהן:

"על יסוד התרשמותו של בית המשפט קמא, מוכן אני להניח שמדירת המערערת בוקעים רעשים המטרידים את המשיבה. בית המשפט שמע את ההקלטות שהוגשו לו, ומצא שמדובר ברעש של טריקת דלתות, ואולם העובדה שמתקיים אלמנט 'ההטרדה' אין בו כדי ליתן צו לפי החוק.

צירוף ההוראות השונות של החוק מביא למסקנה שהחוק נועד בראש ובראשונה לטפל במצבים דחופים, בהם אדם נתון לאיומים, לסכנה או למעשים העלולים לפגוע בו באופנים שונים מקום בו להטרדה לא מתלוות סכנה, שיש צורך למנוע אותה הסעד דחוף ומיידי, אין מקום למתן סעד לפי החוק, ועל המוטריד לפעול בדרכים אחרות כדי להסיר את ההטרדה.

המחלוקת בין הצדדים נוגעת לרעש שלטענת המשיבה בוקע מדירת המערערת, ואולם לא מצאתי בטענותיה של המשיבה טענה אמיתית, על כך שהיא מאיימת או נתונה בסכנה כלשהי מצד המערערת. משכך הם פני הדברים, הנני מקבל טענות בא כוח המערערת, שאין מדובר בהטרדה מאיימת, ולא היה מקום ליתן צווים לפי החוק. מאליו מובן שככל והמשיבה תוסיף לסבול ממטרדי רעש בלתי סבירים, הבוקעים מדירת המערערת, תהיה היא זכאית לפנות לערכאה השיפוטית המוסמכת בתובענה מתאימה למניעת המטרדים".

4. המבקשת הגישה רשימה של פסקי דין בהם ניתנו צווים לפי החוק, וביניהם שני פסקי דין של בית המשפט המחוזי בירושלים. בחנתי את פסקי הדין הללו, ומצאתי כי הנסיבות העובדתיות שונות בתכלית מאלו שבפנינו. בע"א 78717-03-25 דובר באיומים, קללות, הצעות בעלות אופי מיני וכן יצירת רעש. ברע"א 34096-01-25 דובר ברעש מעסק של מספרה, ש"התרחבה" אל מחוץ לבניין, ובצעקות, קללות, איומים וחסימת מעבר. המקרה שבפנינו שונה בתכלית. אין בו אלמנט של איומים, אלא של רעש בדירת השכן. אני סבור כי הפרשנות שניתנה על-ידי השופט י' כהן בהחלטה הקודמת היא הפרשנות הנכונה של החוק, כי מדובר באותן נסיבות, ולכן אין מקום לקבל את הבקשה הנוכחית.

5. הבקשה נדחת. לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"א אב תשפ"ה, 05 אוגוסט 2025, בהעדר
הצדדים.